

Dinsdag 9 April 2019: Lezing van Ad Nouws.

Ad Nouws is de auteur van “Mijn denken stottert vaak meer dan mijn benen”.

Zijn lezing sloot goed aan bij de gelijktijdige herdenking van de Wereld Parkinson dag op de 11de, later deze week en de 4e verjaardag van het Parkinson Café in Maastricht op de 9de.

Ad is psycholoog en behandelde vanaf 2004 mensen met de ziekte van Parkinson zoals hij dat noemt. Ad spreekt niet graag van patiënten. Voor veel mensen en ook voor velen van ons is Parkinson vooral een ziekte die onze motoriek beïnvloedt. Het bepalen van de situatie inzake onze motoriek is een belangrijk onderdeel van het onderzoek van de verschillende neurologen die wij bezoeken. Daar zijn wij allen zeer vertrouwd mee. Ook onze familie en vrienden worden zich al gauw bewust van onze problemen met de motoriek. Dat heeft de voornaamste aandacht.

Toch is er meer aan de hand. Bij de ziekte van Parkinson wordt er in onze hersens (te) weinig dopamine aangemaakt. Dat beïnvloedt de communicatie tussen de verschillende elementen die onze bewegingen aansturen. Met als gevolg het mogelijk slecht functioneren van een of meerdere lichaamsdelen. Een tremor (bevingen) of overbeweeglijkheid zijn slechts twee voorbeelden die wij allen kennen.

Zoals Ad aantoonde is er niet enkel een slechte communicatie tussen elementen die onze beweging bepalen, maar ook tussen de andere kernen in de directe nabijheid van de zogenaamde Substantia Nigra. De Substantia Nigra ligt in het centrum van onze hersenen. Bij Parkinson is dit de locatie waarbij kernen beschadigd raken, wat leidt tot verminderde aanmaak van dopamine. Deze gebrekkige communicatie treft ook sommige van de basale structuren die betrokken zijn bij onze emotionele- en denkprocessen. Met andere woorden: bij Parkinson patiënten hapert niet alleen de aansturing van sommige bewegingsprocessen maar ook de verwerking/beleving van emoties en het denkproces. Dat uit zich onder andere in: Mentale veranderingen, initiatief-armoede, denkprocessen duren langer en zijn niet langer “multitasking” maar eerder “monotasking” en het onvermogen om grote spanning te verdragen.

Het zijn precies deze laatste issues waar velen onder ons elke dag mee te maken hebben maar waar relatief weinig aandacht aan wordt geschonken. De uitleg van Ad voelde plotsklaps vertrouwd en bekend aan. Deze aspecten van Parkinson komen weinig in de picture maar juist deze hebben bij grote groepen patiënten een enorme impact op de dagelijkse beleving van de ziekte. En niet alleen bij de patiënt maar ook bij de mantelzorg(st)er en andere familieleden en vrienden. Aan de hand van veel praktijkvoorbeelden heeft Ad bovenstaande punten verder uitgediept en de impact ervan op het leven van alledag verder toegelicht.

Ad bleek een goede spreker en had eenieders volle aandacht. Ook de vragenronde was levendig en informatief. Na afloop was zijn boek te koop waarvoor veel belangstelling bestond.

Ik was erg geraakt door zijn presentatie.

Wim van de Camp